

opnået 40 års anciennitet, opnår de ret til fuld pension, d. v. s. 2.400 kr. årligt.

I *stk. 2* bestemmes, hvor stor pension der kan ydes disse lønmodtagere, såfremt de ved det fyldte 67. år har mindre end 40 års anciennitet. Tillægspensionen beregnes forholdsmæssigt og udgør så mange fyrretyvendele af 2.400 kr., som pågældende har oparbejdet anciennitetsår.

Hvis eksempelvis en lønmodtager efter sin indtrædelsesalder kan opnå 10 års anciennitet, og opnår denne anciennitet, vil hans tillægspension udgøre $\frac{10}{40}$ af fuld tillægspension, d. v. s. 600 kr.; opnår han derimod kun 8 års anciennitet, udgør tillægspensionen kun $\frac{8}{40}$ af fuld tillægspension, d. v. s. 480 kr.

Endelig er det i *stk. 3* bestemt, at en af § 7 omfattet lønmodtager, som ved det fyldte 67. år har mindre end 5 års anciennitet, ikke har ret til tillægspension. Denne bestemmelse, der svarer til bestemmelsen i § 6, *stk. 2*, sidste punktum, medfører, at den mindste pension, der kan udbetales efter de to bestemmelser, bliver af samme størrelse, nemlig 300 kr.

Til § 8.

§ 8 fastsætter de nærmere regler for, hvorledes medlemmerne opnår pensionsanciennitet. Medlemmer, der ikke er fyldt 60 år, opnår et års anciennitet ved indbetaling af bidrag for 44 uger eller 11 måneder regnet fra det tidspunkt, medlemmet indtræder i ordningen.

For medlemmer, der er fyldt 60 år, og som erfaringsmæssigt i højere grad er udsat for arbejdsløshed og sygdom, kræves der kun indbetaling af bidrag for 36 uger (72 halve uger) eller 9 måneder (18 halve måneder) til at opnå et års anciennitet.

En lønmodtager bevarer den opnåede anciennitet, uanset om der i kortere eller længere perioder ikke betales bidrag for ham, og senere optjent anciennitet bliver tillagt den tidligere opnåede anciennitet.

I *stk. 2* bestemmes, at såfremt et medlems bidragsindbetalinger i det enkelte år overstiger de i *stk. 1* nævnte, skal disse yderligere indbetalinger godskrives medlemmet i andre bidragsår i det omfang, dette måtte være nødvendigt for at opnå fuld anciennitet. Disse yderligere bidragsindbetalinger kan således anvendes til at supplere bidragsindbetalingerne for så vidt angår år, hvori der er indbetalt for lidt til at opnå ét års anciennitet, ikke alene når dette år ligger forud for bidragsindbetalingen, men også for så vidt angår efterfølgende år, hvori der måtte mangle bidragsindbetalinger til opnåelse af et års anciennitet. *Stk. 2* vil også kunne anvendes til tilvejebringelse af anciennitet for så vidt angår tidsrum, hvori pågældende, fordi han ikke har

haft indtægt som lønmodtager, måtte være uden for ordningen. Det er dog en forudsætning for den sidstnævnte mulighed, at lønmodtageren inden dette tidsrum er optaget som medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Eksempelvis vil en kvindelig lønmodtager, der indtræder i ordningen som 18 årig, kunne stå uden for ordningen i 12-13 år og dog få fuld tillægspension, hvis hun i de øvrige 36-37 år har fuld beskæftigelse.

Det fastsættes imidlertid i *stk. 3*, at et medlem sammenlagt ikke kan opnå større anciennitet end svarende til medlemmets alder ved indtræden, idet det ikke findes rimeligt, at der skulle kunne opnås anciennitet for så vidt angår den tid, der ligger forud herfor.

Da der ifølge § 11 betales bidrag også for halve uger eller halve måneder, foreslås det i *stk. 4*, at sådanne uger og måneder medregnes, men kun som halve uger eller måneder.

Til § 9.

I *stk. 1* fastslås det først, at tillægspensionen ydes efter begæring fra det fyldte 67. år, og at pensionen udbetales månedsvis forud.

Der har i tillægspensionsudvalget været enighed om, at tillægspension i lighed med, hvad der er tilfældet ved tillægspensionen i Norge og Sverige og ved de sociale pensioner i Danmark, bør ydes efter en af den berettigede derom fremsat begæring. Skemaer til brug ved begæringen bør forefindes på kommunekontorer, hvor de fleste samtidig begærer folkepension og kan få den fornødne vejledning, men det forekommer hensigtsmæssigt, om skemaer også kan udleveres i sygekasser, arbejdsløsheds-kasser, banker og sparekasser m. v.

Forslaget om, at tillægspension ydes fra det 67. år, må ses på baggrund af, at denne alder er den grænse, der gælder for at opnå den almindelige folkepension uanset indtægt (folkepensionens mindstebeløb).

Det foreslås endvidere, at tillægspensionen betales månedsvis forud, således som det er tilfældet med de sociale pensioner. Der peges herved på, at hensynet til en jævn administration kan tale for at udbetale pensionen på den berettigedes fødselsdag og de tilsvarende månedlige dage, og ikke at koncentrere udbetalingerne omkring f. eks. den første i hver måned, således som det f. eks. er tilfældet med hensyn til de sociale pensioner.

Der kræves ikke bopæl i Danmark for at få udbetalt tillægspension.

Endelig foreslås det af praktiske grunde, at den årspension, på grundlag af hvilken den månedlige pension udbetales, afrundes til nærmeste med 12